

Psalm 1

Laten we beginnen om de Psalm, die deze ochtend centraal staat, te lezen.

Psalm 1

¹*Gelukkig de mens
die niet meegaat met wie kwaad doen,
die de weg van zondaars niet betreedt,
bij spotters niet aan tafel zit,
²maar vreugde vindt in de wet van de HEER
en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht.
³Hij zal zijn als een boom, geplant aan stromend water.
Op tijd draagt hij vrucht, zijn bladeren verdorren niet.
Alles wat hij doet komt tot bloei.*

⁴*Zo niet de wettelozen!
Zij zijn als kaf dat verwaait in de wind.
⁵Wettelozen houden niet stand waar recht heerst,
zondaars niet in de kring van de rechtvaardigen.
⁶De HEER beschermt de weg van de rechtvaardigen,
de weg van de wettelozen loopt dood.*

Ik heb dit eigenlijk altijd, *of zolang als ik de Bijbel lees*, een hele mooie Psalm gevonden. In deze Psalm worden het goede en het kwade tegenover elkaar geplaatst. En het prettige nieuws is dat het goede overwint. Het goede is blijvend (vermenigvuldigt zich / 'draagt vrucht'). En het slechte, het wetteloze blijkt tijdelijk te zijn ('verwaait in de wind'). In die zin is het een hele *hoopvolle* Psalm.

Zo vaak als we naar het journaal kijken, lijkt het of het kwade overwint. Er is zoveel onrecht in onze wereld. Zoveel zelfzucht, zoveel trots. *Deze Psalm vertelt ons dat onrecht niet kan blijven bestaan ('de weg van de wettelozen loopt dood')*.

Deze Psalm getuigt ook van *wie God is*. Het wezen, het karakter van God wordt duidelijk door deze Psalm. De God van Abraham, Izaak en Jacob is een God die onrecht haat – een God die houdt van rechtvaardigheid.

Dat wordt luidkeels bevestigd door het leven van Jezus.

Matteus 5

⁶*Gelukkig wie honger en dorsten naar de gerechtigheid,
want zij zullen verzadigd worden.*

Jezus verkondigt dezelfde hoopvolle boodschap! In Gods Koninkrijk is geen plaats voor onrecht. *God is een rechtvaardig God.*

Ik word daar heel blij van. Iemand kwam eens naar mij toe en zei: 'jij preekt altijd over Gods liefde, *maar weet je wel dat hij ook rechtvaardig is*'.

Hij keek er een beetje boos en angstig bij. Hij sprak alsof liefde en rechtvaardigheid een tegenstelling zijn.

Deze man vertolkte een spanning die veel mensen ervaren.

En dat heeft te maken met je Godsbeeld.

Als je God ziet als de rechter, die alles bestraft wat niet goed is, dan heb je inderdaad alle reden om bezorgd te zijn.

Als je God ziet als liefhebbende vader, die staat te wachten op zijn (verloren) zoon, die de erfenis verbrast heeft. Als de vader die zijn zoon niet laat uitpraten, maar hem omhelst, nieuwe kleding geeft en een feestmaal aanricht, dan heeft rechtvaardigheid een hele andere lading.

Het ene is *straffende rechtvaardigheid*, het andere is *herstellende rechtvaardigheid*.

Jezus laat er weinig twijfel over bestaan.

Als hij aan het begin van zijn openbare optreden voorleest uit de boekrol, zijn 'mission statement' zou je kunnen zeggen:

Lucas 4

¹⁸*De Geest van de Heer rust op Mij, want Hij heeft Mij gezalfd.*

Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij Mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht,

om onderdrukten hun vrijheid te geven,

¹⁹*om een genadejaar van de Heer uit te roepen.'*

De missie van Jezus is een missie van herstel.

gevangen vrijlating, blinden herstel, onderdrukten vrijheid.

De missie van Jezus is niet om te straffen, maar om te herstellen, ¹⁹*om een genadejaar van de Heer uit te roepen.'*

En dat is ongelooflijk goed nieuws. Laten we terugkeren naar onze Psalm. Want die Psalm gaat ook over jou en mij.

De tegenstelling in die Psalm, de tegenstelling het goede en het wetteloze, die tegenstelling leeft ook in jou en mij.

Daar kunnen we weinig aan veranderen, het is een realiteit waar we mee te maken hebben. Ook Paulus, de grote Paulus, schrijver van het halve nieuwe testament had hiermee te maken. Luister maar wat hij schrijft in

Romeinen 7

⁸Immers, ik besef dat in mij, in mijn aardse natuur, het goede niet aanwezig is. Ik wil het goede wel, maar het goede doen kan ik niet. ¹⁹Want ik doe niet wat ik wil, het goede, maar juist wat ik niet wil, het kwade, dat doe ik.

Paulus beschrijft een spanning die we allemaal – in meer of in mindere mate – wel kennen.

Paulus spreekt over zijn 'aardse natuur'.

Het goede nieuws is dat deze natuur inderdaad aards (en tijdelijk) is, niet eeuwig. Maar we hebben er wel mee te dealen.

We hebben te dealen met ons ego – ons valse zelf – onze aardse natuur.

Dat is het leven waarvan Jezus zegt dat we het moeten verliezen – en dat is een dagelijkse bezigheid:

Jezus zei:

Lucas 9

²³Tegen allen zei Hij: 'Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. ²⁴Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden.

Ook Jezus is zich volledig bewust van het goede en het kwade in ons, van het tijdelijke en het eeuwige. Jezus weet waar wij mee worstelen.

In Psalm 1, schrijft de Psalmist een hele praktische manier, hoe we met die innerlijke spanning kunnen omgaan.

¹Gelukkig de mens

....

*²(die) vreugde vindt in de wet van de HEER
en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht.*

Vecht niet tegen het kwade, houd je bezig met het goede!
Het is het Licht dat het duister verdrijft.

De psalmen zijn geschreven, 500-1000 jaar voor de komst van Jezus. De manier om verbinding te zoeken met God, was toentertijd via de wet.

Jezus heeft later de wet samengevat met de volgende woorden:

Marcus 12

²⁹Jezus antwoordde: 'Het voornaamste is: "Luister, Israël! De Heer, onze God, is de enige Heer; ³⁰heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht." ³¹En daarna komt dit: "Heb uw naaste lief als uzelf." Er zijn geen geboden belangrijker dan deze.'

Nu gaat over liefhebben, ineens wordt er in hele relationele termen gesproken. Het zijn ook woorden waar we wat mee kunnen. Liefhebben heeft te maken met verbinding, met elkaar omgaan, met elkaar zien, tijd maken voor elkaar, met aandacht.

Liefhebben van God, liefhebben van jezelf, liefhebben van je naaste. Het is een drie-eenheid, ze horen bij elkaar: God-zelf-je naaste.

De belofte uit Psalm 1 is prachtig:

³Hij zal zijn als een boom, geplant aan stromend water.
Op tijd draagt hij vrucht, zijn bladeren verdorren niet.
Alles wat hij doet komt tot bloei.

AMEN

GEBED